

De stad in

Op vrijdagmiddag maken we eerst nog een wandeling langs een aantal historische hoogtenpunten van Maastricht. Poorten en muren, kerken en pleinen... en de rivier de Jeker die dwars door de stad stroomt. Op het Vrijthof houden we een tussenstop. Daar is het kermis. We vinden voor onze grote groep gelukkig plaats op een terras en horen al gauw "broeders en zusters..." over het plein schallen. Verbaasd kijken we elkaar aan. Wat nu? Worden wij als Bronners welkom geheten door onze katholieke collega's? Al gauw wordt ons na een korte preek duidelijk dat mijnheer pastoor de kermis gaat inzegenen met wijwater en al. Na het Onze Vader klinkt er een kanonschot, speelt de fanfare en kan de kermis officieel beginnen. Zo maken we onbedoeld een uniek moment mee.

Na een heerlijke maaltijd in de jeugdherberg gaan we opnieuw de stad in. Een deel van de groep vangt in de zweefmolen (kermis!) op 65 meter boven de stad alvast een glimp van de Pietersberg op. Daar zal de volgende dag onze tocht eindigen.

Op stap

Na de nacht staan we op, ontbijten, en vertrekken vervolgens vanuit Strabeek voor onze tocht die zo'n 19 km zal beslaan. Een prachtig frisgroen landschap ontvouwt zich.

We lopen langs de Geul en langs een mergelravijn. Het is klimmen en dalen. En door het dorpje Terblijt. Net als de andere 24 etappes wordt er druk gepraat en al de tijd, net zoals alle afgelopen 24 keren, heeft Atty Westerink het Pieterpadboekje met daarin de route in de hand. Een vertrouwd idee. En als we ondanks dat wel eens een keer mislopen, dan heeft Edwin de Graaf altijd precies de juiste aanwijzing om ons weer op het rechte pad te brengen... Na anderhalf uur lopen komen we in het gehucht Gasthuis. Een bijzonder toepasselijke naam want er is

daar voor ons inderdaad een gasthuis gecreëerd door Djoke en Gerard, die daar op de camping staan. In een bovenzaal (!) weet Djoke in een handomdraai de 21 wandelaars te voorzien van koffie en vlaai. Wat een warm onthaal! De vlaai vanwege Gerards 77ste verjaardag op maandag 13 mei. Maar deze 77-jarige loopt de etappes overigens als een 17-jarige. Prachtig! Verder gaat de tocht naar Bemelen en toen dwars door de stad Maastricht de Pietersberg op.

Eind goed, al goed

Vlak voor het einde wachten we op elkaar. We willen immers samen aankomen! Daar leggen we de laatste meters af. En tot onze enorme verrassing zien we daar Beent Keulen en Jan Vrieswijk, namens de kerkenraad, staan. Met een grote vlag met daarop DE BRON in de handen. Een warm en heel emotioneel moment! Een aankomst om nooit te vergeten. Toespraakjes en foto's volgen. Wim Brink wordt bedankt voor zijn geweldige initiatief. En Atty wordt gehuldigd, omdat zij als enige alle 25 etappes op de geplande dag zelf gelopen heeft. Ineke, Annet en Edwin voor het meedenken en plannen. En allemaal krijgen we van Beent en Jan een 'gouden' medaille. Dankbaar kijken we terug op al die mooie tochten, alle gesprekken, vriendschap en warmte. Dat het ergste wat er gebeurde in die twee jaar in een verkeerde trein stappen was... Van het eindpunt lopen we naar de uitspanning om afsluitend iets te drinken.

Er vallen wat druppels. Is het regen? Nee, eerder hemelwater! Wijwater! Of Bronwater, zo je wilt! Ik noem het niet regen, maar zegen!

Nelleke Beimers

